

Postanowieniem z dnia 13 stycznia 2009 r. Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze, w sprawie o sygn. akt I Co 3259/08, wezwał dłużnika do dokonania czynności zgodnie z powołanym wcześniej wyrokiem zaocznym Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze.

Dłużnik nie wykonał jednak powyższej czynności i wobec tego na wniosek wierzyciela Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze postanowieniami z dnia 05 sierpnia 2009 r., 01 lutego 2010 r., 26 maja 2010 r., 06 lutego 2012 r. 18 stycznia 2013 r. oraz 14 lipca 2014 r. nałożył na dłużnika grzywny oraz wezwał do wykonania czynności pod rygorem nałożenia surowszej grzywny.

Mimo tego do dnia dzisiejszego orzeczenie Sądu Okręgowego nie zostało przez dłużnika wykonane.

Toteż kolejnymi postanowieniami grzywny zostały zamienione na areszty.

Nie zostały one jednak wykonane – i to z winy wierzyciela – który mimo obowiązku wynikającego z art. 1056 § 3 zd. 2 k.p.c. nie uiścił niezbędnych zaliczek.

Tymczasem obecnie łączny wymiar kar aresztu wyniósł pełne 6 miesięcy.

Jak stanowi zaś art. 1053 § 1 zd. 2 k.p.c. ogólny czas trwania aresztu nie może w tej samej sprawie przekroczyć 6 miesięcy.

Czyli Sąd Rejonowy nie może już orzekać aresztu wobec dłużnika.

To zaś jest o tyle istotne, że na mocy art. 1053 § 1 zd. 1 k.p.c. sąd wymierzając grzywnę ma obowiązek jednoczesnego orzeczenia - na wypadek niezapłacenia - zamianę grzywny na areszt.

W konsekwencji tutejszy Sąd nie ma możliwości dalszego stosowania wobec dłużnika dotychczasowych środków przymusu skoro wydając postanowienie w przedmiocie nałożenia grzywny z jednej strony ma obowiązek orzec jej zamianę na areszt, a z drugiej strony uniemożliwia mu to przepis prawa.

Tymczasem innych środków przymusu ustawodawca nie przewidział.

Czyli w tym postępowaniu dalsze wydawanie postanowień w przedmiocie zastosowania wobec dłużnika środków przymusu do wykonania wyroku zaocznego Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z dnia 03 września 2008 r. jest niedopuszczalne.

A jak stanowi art. 355 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c., sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania m. in. jeżeli wydanie orzeczenia stało się zbędne lub niedopuszczalne.

I dlatego orzeczono jak w sentencji.

